

Per un sindicalisme alternatiu

l'esquerda

www.cgt.es/cgtonso • cgtonso@cgt.es • DL 36887/92

Federació
d'Ensenyament
de CGT
de Catalunya
Via Laletana, 18,
Planta 9
08003 Barcelona

8 març 06

DIA DE LA DONA TREBALLADORA

Cada any són més els centres escolars que reivindiquen el 8 de març, Dia internacional de la DONA treballadora.

Des de segles la discriminació de la dona envers l'home ha estat justificada, predicada i beneïda per tota mena d'institucions. Hores d'ara, sortosament, la nostra societat ha canviat molt i l'estereotip de família patriarcal ja no és allò que era, perquè hi ha altres maneres d'entendre la família. Ara bé, de tots els canvis que s'han produït a nivell social durant els últims cinquanta anys, res no ha canviat tant com el fer de les dones, i és que hem començat a canviar, hem endegat ja fa un cert temps, la lluita per la igualtat i els seus drets, en tots els àmbits.

Un d'aquests àmbits és el de l'escola, perquè l'escola també ha canviat. Ja no és aquella institució patriarcal, paternalista i religiosa. Des de 1984 l'escola mixta és una realitat en el nostre país i avui, dins dels centres escolars, noies i noies accedeixen als nivells d'ensenyament en igualtat de condicions. Tot i això, sabem que aquesta igualtat no és prou real en la pràctica, la qual cosa queda palesa de manera significativa en l'elecció d'estudis o ocupacions posteriors, en el joc, en els rols estereotipats de comportament, participació, ocupació d'espais.. I és que parlem d'una **igualtat legal entre sexes, però sense comptar amb la necessària correspondència ni en l'estructura ni en els continguts curriculars escolars**.

De fet, perdura clarament el domini endocèntric masculí, que exclou de manera explícita i implícita el fer de les dones: en la història, en la cultura, en l'art, en les ciències, en el llenguatge.... Les dones no tenen representació significativa i la majoria del professorat que treballa en l'educació està marcat i condicionat pels trets sexistes en què van ser educats.

Dit això, urgeixen canvis i és hora de modificar algunes coses, tant des del Departament d'Educació com des de la tasca diària dels centres escolars. Recordem que alguns d'aquests canvis són recollits en els acords del Tinell, i dins del Pacte Nacional de l'Educació que ara s'està negociant. Per tant, és hora de posar fil a l'agulla.

En primer lloc, hi ha reivindicacions urgents:

- **La coeducació** ha de prendre un paper significatiu i prioritari en la vida escolar, tant a nivell curricular com de la formació del professorat. Es necessita un canvi, ja que entendre què és coeducar vol dir fer-se un replantejament curricular, comptar amb un mirall que evidencii les diverses desigualtats, en primer lloc de sexe, la qual cosa sovint va de la mà d'altres qüestions de tipus social, econòmic, jurídic, etc. Per exemple, ara mateix la coeducació tal com l'assumeix el Departament d'Educació, no passa de ser un projecte englobat dins dels anomenats *Projectes d'Innovació Educativa*, que de manera voluntària o millor dit voluntarista, els centres educatius poden sol·licitar, rebent a canvi una compensació ridícula o diguem-ne simbòlica de 1000 € per tot un treball de dedicació de tres anys !!! Això sí, amb una (in)formació de suport.

- La **violència de gènere** té una pàl·lida presència en els centres educatius, ja que la realitat sobre aquests temes és que segueixen essent una tasca quasi militant, dinamitzada principalment per algunes mestres i professores anomenades feministes, les quals porten anys treballant, estudiant i denunciant la violència de gènere. Justament, moltes violències que avui es donen en els centres escolars tenen un biaix clarament sexista i tots sabem que moltes actituds de l'alumnat relacionades amb comportaments actitudinals, obeeixen a una manera de procedir clarament masculista que després són el caldo de cultiu de violències posteriors més greus.

- L'**orientació vocacional**, relacionada amb els models clarament estereotipats que hi ha a la formació professional, o en els Batxillerats i que després té la seva corresponent conseqüència en el tipus d'inserció laboral que, dissortadament en el cas de les dones, es tradueix en sous més baixos i en una clara discriminació dins el món laboral, ja de per si molt precari. En aquest sentit cal recordar els successos recents en el cas dels 660 acomiadaments de la Seat, on les dones són una majoria percentual.

Davant d'aquest ventall de situacions exposades anteriorment i amb un govern que, en principi diu que vol prioritzar l'educació, demanem des del sindicat i amb caràcter URGENT les mesures adients en:

***HORES, FORMACIÓ I MITJANS REALS
per treballar tots aquests aspectes que tenen en comú
l'ensenyament coeducatiu,***

com una part fonamental per enfrontar els nous reptes de canvi en el sistema educatiu.

Una altra fita és l'eliminació de l'ensenyament religiós del currículum escolar. Considerem que en aquest terreny s'està cedint a la DRETA. Primer va ser la LOCE, on aquest ensenyament s'imposava com a matèria lectiva i avaluable. Ara, amb la LOE, després de la mobilització del PP, l'església i la religió amb les manifestacions a Madrid és manté en el currículum escolar.

La religió sigui quina sigui ha discriminat, ha predicat i ha beneït la discriminació que les dones patim. Exigim:

***La religió correspon a l'àmbit privat de les persones.
FORA LA RELIGIÓ DELS CENTRES ESCOLARS,***

perquè un govern que es diu d'esquerra ha de vetllar per una escola íntegrament laica.

BCN, 08.03.2006